FORMANDENS

BERETNING

Formand for
Danmarks Fiskeriforening PO
Svend-Erik Andersen

DANMARKS FISKERIFORENING
PRODUCENT ORGANISATION

Danmarks Fiskeriforening (DFPO) repræsenterer det brede fællesskab i dansk fiskeri – det fællesskab, du møder i de danske fiskerihavne.

Derfor kalder vi os Danskernes Fiskere.

Vi arbejder hårdt og løber stærkt, for forståelsen for fødevareproduktion og fiskeri, i særdeleshed i Danmark og EU, er lille.

I dansk fiskeri ønsker vi dialog og samarbejde – til gavn for havmiljøet, sunde fiskebestande og et dynamisk fiskerierhverv.

Formanden for Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO), Svend-Erik Andersen, skal i forbindelse med den årlige ordinære generalforsamling aflægge beretning for det forløbne år.

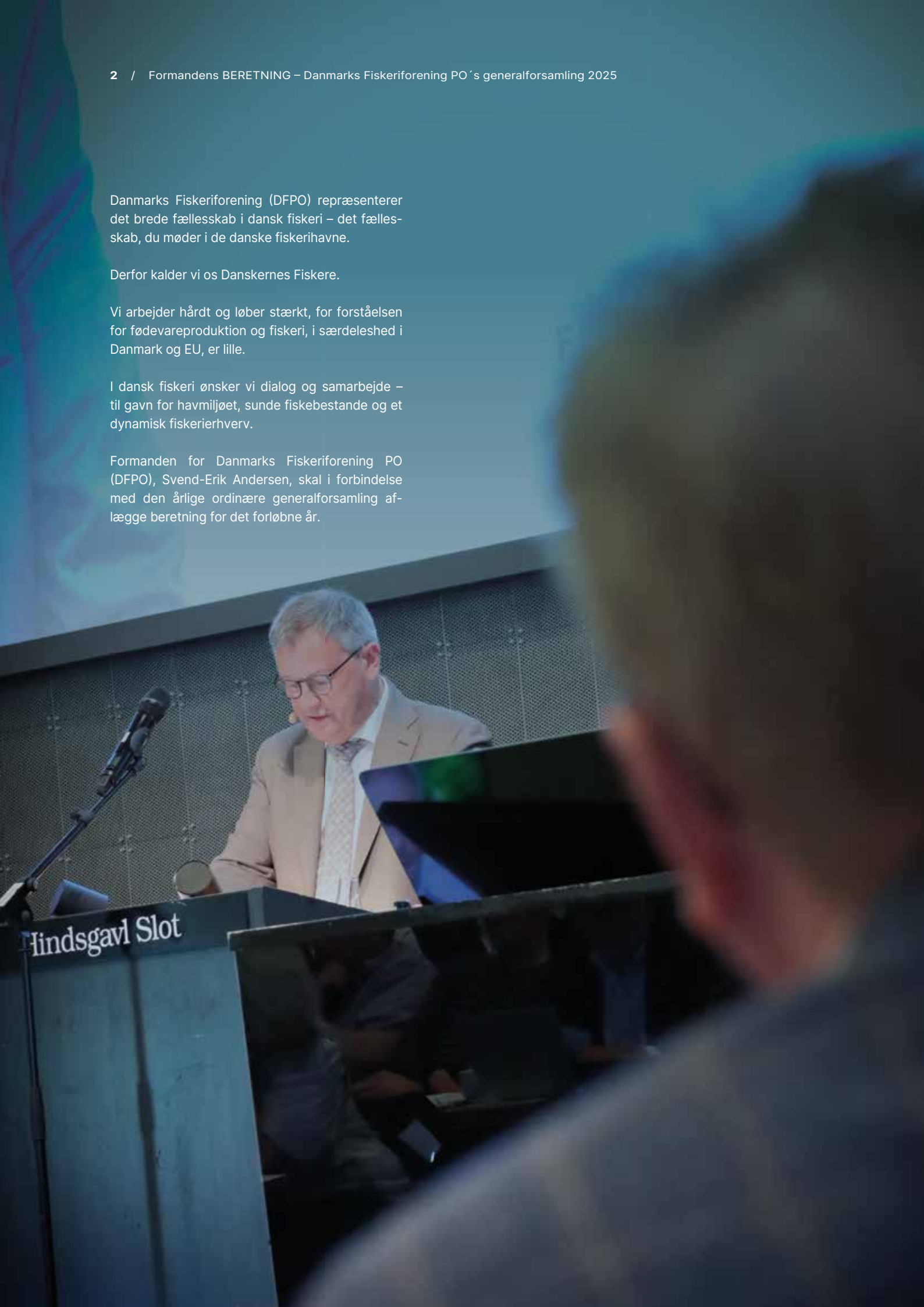

Den samlede bruttoomsætning i dansk fiskeri var i 2024 på godt 3.138 millioner kroner mod 3.203 millioner kroner i 2023. Det er en tilbagegang på 2 procent.

Tallet dækker over, at der var en fremgang i landingsværdien for konsumfisk på 186 millioner kroner, men en tilbagegang i landingsværdien for industrifisk på 248 millioner kroner.

Tilbagegangen i landingsværdien for industrifisk hænger i høj grad sammen med det forbud mod tobisfiskeri i britisk farvand, som Storbritannien har indført i strid med den aftale, der blev indgået i forbindelse med Brexit.

Fremgangen i landingsværdien for konsumfisk skyldes især, at der blev landet mange sild til konsum, men også, at der var fremgang i landingerne af arter som jomfruhummer, torsk, sej og kuller. Samtidig holdt priserne på fisk generelt et højt niveau.

Men der var også fiskerier, som havde det svært i 2024:

- Rejefiskerne i Skagerrak er ramt af meget lave kvoter på rejerne
- Fiskeriet i Østersøen er en skygge af sig selv, og selvom fiskerne har en stor kvote på rødspætter, kan de reelt ikke fanges på grund af de bifangstregler, der er indført af hensyn til torsken
- Rødspætterne er også svære at fange i Nordsøen. Her skyldes det ikke restriktioner, men at fiskerne igen havde svært ved at genkende, at bestanden er så stor, som biologerne har regnet sig frem til
- Ålefiskerne blev ramt af nye restriktioner, så det nu er så godt som slut med fiskeri efter blankål i Danmark, og de kystfiskere, som fisker stenbidere, blev ramt af en nulkvote på stenbiderne

Det er ikke noget nyt, at der er udfordringer i fiskeriet. Det vil der altid være, når man arbejder med natur – med havmiljø. Vi ved, at det går op og ned med fiskebestandene.

Men nogle af udfordringerne er følger af beslutninger, som er truffet enten på Christiansborg eller i EU. Den del kan man gøre noget ved. Det er et spørgsmål om politisk vilje.

En ting er bruttoomsætning, noget andet er bundlinjen – og den var for mange fiskere presset af, at priserne på brændstof, allerede inden indførelsen af CO_2-afgiften, var på et højt niveau, og at renterne var markant højere end for år tilbage. Dertil kommer, at udgifterne til reparationer og vedligeholdelse er steget markant over de senere år på grund af inflation.

Jeg vil anbefale, at man dykker ned i "Fiskeri i Tal", hvis man vil have et mere detaljeret indblik i, hvordan det gik for de forskellige fiskerier i 2024.

Samme minister tre år i træk

Det er nu to og et halvt år siden, vi fik den nuværende regering i Danmark, bestående af Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne.

Vi er i dansk fiskeri helt overordnet glade for, at vi har fået en regering, som ikke er afhængig af partierne på yderfløjene – særligt den yderste venstrefløj.

Vi er også glade for, at vi nu for tredje generalforsamling i træk har den samme fiskeriminister.

Det sker ikke så tit, og vi er glade for, at Jacob Jensen fortsat er fiskeriminister. Ham har vi et godt og konstruktivt samarbejde med, og det har absolut en værdi i sig selv, at ministeren når at komme godt ind i tingene.

Fiskeriforhandlinger

Regeringen fremlagde i begyndelsen af februar i år sit udspil til fremtidens fiskeripolitik i Danmark.

Udspillet indeholder i alt 34 initiativer.

Der er især to af initiativerne, som har fyldt meget i den offentlige debat om fiskeripakken.

Det ene er forslaget om at neutralisere CO_2-afgiften på fiskeriet i fem år, og det andet er forslaget om at forbyde fiskeri med bundslæbende redskaber i hele Bælthavet og i dele af Kattegat.

CO2-afgiften

At regeringen vil neutralisere CO_2-afgiften indtil 2030, er et udtryk for, at vi har en ansvarlig regering, der har lyttet til advarslerne fra dansk fiskeri og de kystsamfund, som er afhængige af fiskeriet.

For det har længe stået klart, at store dele af dansk fiskeri ville lukke, hvis CO_2-afgiften blev indført som planlagt. Vi har derfor kæmpet hårdt for at få afgiften udskudt.

Hvis man stædigt holder fast i CO_2-afgiften, som nogle partier i Folketinget ønsker det, vil det ikke bare betyde, at en meget stor del af den danske fiskeflåde bliver urentabel, men også at de danske havne vil miste landinger for et meget stort millionbeløb. Det vil koste rigtig mange arbejdspladser både til vands og til lands.

For dansk fiskeri bidrager med meget mere end arbejdspladser på fiskefartøjerne og mad på de danske og europæiske middagsborde. Dansk fiskeri skaber også arbejdspladser i industrien på land og i de mange serviceerhverv, der lever af at servicere fiskeriet. I Nordjylland og i Vestjylland er tusindvis af arbejdspladser på spil, når man sætter rammer for fiskeriet.

I dansk fiskeri vil vi gerne være grønnere, og vi er klar til at omstille os, så snart mulighederne byder sig. Men der findes ikke et reelt alternativ til den dieselolie, vores fartøjer sejler på i dag.

Nu får vi lidt mere tid, og det er helt afgørende.

Jeg håber, at vi vil se løsninger komme i de kommende år, for vores vision er klar: Vi skal fiske CO_2-neutralt, og det er jeg også sikker på, vi kommer til. Allerede i dag er vildtfanget fisk ikke bare en af de sundeste fødevarer, vi har – det er også en af de allermest klimavenlige fødevarer, vi har.

Derfor er det også rigtigt og ansvarligt af politikerne, at de passer på dansk fiskeri og ikke kvæler os med regningen for en omstilling, der stadig er umulig.

Lukkeområder

Jeg er til gengæld meget ked af og uforstående over for, at regeringen lægger op til at forbyde fiskeri med bundslæbende redskaber i hele Bælthavet og dele af Kattegat.

Det er stik imod, hvad Fiskerikommissionen har anbe-falet. Den anbefaler klart og tydeligt, at man i Bælthavet friholder de vigtigste fiskepladser, for der er rigeligt med plads til både fiskeri og naturbeskyttelse.

Det er også svært at få forslaget til at hænge sammen med regeringens ambitioner om, at der skal være vækst og udvikling i yderområderne, og at vi skal have et Danmark i balance.

Jeg vil derfor kraftigt opfordre regeringen til at genoverveje dette forslag, for hvis man gen-nemfører det, vil det få store negative konsekvenser – ikke mindst i områder som på Læsø, Langeland og Ærø.

Trawlfiskeriet og de mange myter

Det er blevet populært at skyde efter fiskeriet med bundtrawl, og det kan være dybt frustrerende som fisker at se, hvordan fiskeriet fremstilles i smædekampagner på sociale medier, hvad enten det er grønne organisationer eller politikere, der fører an i dem.

Alle former for fødevareproduktion påvirker miljøet. Det gælder både for landbrug, opdræt af fisk og fiskeri efter vildtfanget fisk, herunder fiskeri med bundtrawl.

Men det er helt forkert at konkludere, at trawlfanget fisk skulle være mere miljø- og klimabelastende end andre fødevarer. Det viser forskning med al tydelighed.

Forskere fra University of Washington har i et studie fra 2023, der blev offentliggjort i Journal of Marine Science, undersøgt, hvad det vil betyde for miljøet, hvis man forbyder fiskeri med bundtrawl, og i studiet konkluderer forskerne, at det ud fra en samlet betragtning vil skade miljøet, hvis den samme mængde fødevarer skal produceres på anden vis.

Tillad mig at citere:

> *- Selv om et forbud mod fiskeri med bundtrawl vil mindske havpåvirkningen, vil det faktisk øge de negative globale miljøpåvirkninger, fordi trawlfangede fødevarer vil blive erstattet med fødevarer af landbaseret oprindelse eller akvakulturarter, der hovedsageligt fodres med afgrøder, hvor effekten er større, skriver den internationalt anerkendte forsker Ray Hilborn, der har stået i spidsen for studiet.*

De danske fiskere har i en lang årrække arbejdet på at mindske den miljøpåvirkning, det har, når der fiskes på havet.

Det skyldes både, at det politisk har været en prioritet, og at man i fiskeriet har en helt naturlig interesse i, at fiskebestandene skal være bæredygtige, så der bliver ved med at være fisk at fange.

I en årrække har hovedfokus været på at undgå bifangster af uønskede arter.

Som eksempler herpå kan nævnes, at der i fiskeriet efter rødspætter i Østersøen og i fiskeriet efter jomfruhummer i Kattegat stilles en række krav til redskaberne, så man undgår, at der kommer for mange torsk i nettet.

Der er også regler for, hvordan redskaberne skal udformes, så man mindsker den påvirkning bundtrawl har på havbunden.

Når det er sagt, vil vi gerne være endnu grønnere, og det arbejdes der på hver eneste dag ude på de danske havne.

Vi ser blandt andet muligheder i brugen af såkaldte flydedøre, der svæver over havbunden og dermed minimerer bundpåvirkningen. Det er udvikling af den slags, vi tror på er fremtiden for dansk fiskeri.

Fisk er en både sund og klimavenlig spise. Derfor er det vigtigt, at vi udvikler – ikke afvikler – fiskeriet.

Er der nu heller ingen fisk i Nordsøen og Skagerrak?

Få dage før nytår udsendte miljøorganisationen WWF en pressemeddelelse, hvor den frarådede de danske forbrugere at spise torsk nytårsaften.

Det blev en stor historie i en række danske medier, som videreformidlede budskabet uden at gå nærmere i detaljer med, hvordan torsken rent faktisk har det i de forskellige danske farvande.

Læserne blev derfor efterladt med det klare indtryk, at de danske fiskere fisker torsk i områder, hvor torsken er truet, og at man som forbruger derfor bør holde sig fra at købe torsk hos sin fiskehandler.

Det må have været forvirrende læsning ude på fiskeauktionerne i det nordvestjyske, hvor der var store mængder nytårstorsk på auktion.

For uanset at det er rigtigt, at torsken har det svært i de indre farvande, så er sandheden samtidig den, at der er masser af torsk i både Nordsøen og Skagerrak.

De danske fiskere landede næsten 6.000 ton torsk i 2024, hvoraf 99,4 procent blev fanget i de to farvande.

Der tegnes i det hele taget et alt for firkantet billede i medierne af, hvordan fiskebestandene har det i de danske farvande, og visse grønne organisationer kobler det ofte til en fortælling om, at grådige fiskere tømmer havet for fisk. Det er endnu mere forkert. Vi bevæger os tværtimod i retning af et stadigt mere bæredygtigt fiskeri.

Fiskeridødeligheden – altså den påvirkning, som vi i fiskeriet har på de vigtigste fiskebestande – er på et historisk lavt niveau. Det kan for eksempel ses i "Fiskeri i Tal". Det skyldes nok ikke mindst, at antallet af fiskefartøjer er reduceret væsentligt siden årtusindskiftet. Ikke bare i Danmark, men også i de lande, som vi deler fiskebestande med.

Mange bestande i Nordsøen og Skagerrak har det faktisk ifølge den biologiske rådgivning ganske godt i dag.

Men vi har alt for store udsving i kvoteniveauerne fra år til år, og vi mangler fortsat at se, at kvotefastsættelsen i større omfang afspejler de faktiske fangstmuligheder – særligt når der er vækst i bestandene.

Vi skal have en bedre måde at anvende princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY-princippet) på i forhold til den biologiske rådgivning om kvotefastsættelse. De meget store udsving i kvoterne, som vi har set i de senere år, giver ingen mening, og de er hverken til gavn for fiskene eller fiskerne.

Særligt set med danske øjne er det rigtig ærgerligt, at vi ikke har fundet nøglen til stabile og bæredygtige forvaltningsmodeller for tobis og brisling. Det duer simpelthen ikke, at forvaltningen stort set er overladt til ICES. Det er faktisk blevet et endnu større problem med Brexit, for industriarterne er nu engang "danske" arter, som andre EU-lande ikke bruger mange ressourcer på.

Vi skal have forbedret det biologiske rådgivningssystem, så kvoterne i langt højere grad bliver baseret på realtidsdata fra fiskeriet, og så fiskekvoterne afspejler de faktiske fiskerimuligheder.

EU's Fælles Fiskeripolitik

Danmark har været medlem af det europæiske fællesskab, EU, i mere end 50 år.

Det har på mange områder store fordele. Det indebærer også, på godt og ondt, at vi er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik.

Den fælles fiskeripolitik fastlægger en meget stor del af de fiskeripolitiske rammer for hverdagen i dansk fiskeri: fastlæggelse af fiskerimuligheder, rammer for udvikling af fiskeriet, tekniske regler for fiskeriet, fiskerikontrol osv.

Revisionen af EU's fiskerikontrol er nu en realitet, og både EU-Kommissionen og de nationale myndigheder arbejder nu på højtryk for at implementere forordningen.

Desværre i et tempo og på en måde, som gør det mere end vanskeligt at følge med – og at holde øje med, om Kommissionen forsøger at overimplementere i forhold til den politiske aftale, der blev indgået i 2023.

En bekymring, som både er blevet rejst i Europa-Parlamentet og blandt EU's fiskeriministre, men vi har desværre fortsat til gode at få oplyst, om EU-Kommissionen vil være åben og indgå i dialog med myndigheder og erhverv om, at kontrolpolitikken nok skal være effektiv, men ikke må lægge unødige hindringer i vejen.

I EU-systemet befinder man sig langt fra virkeligheden på fiskerihavnene. Derfor er DFPO naturligvis til stede i Bruxelles, hvor vi søger indflydelse hos både EU-Kommissionen og EU-Parlamentet.

Det gør vi både gennem vores fælles repræsentation med DPPO – Danish Fishers in Brussels – og gennem samarbejde med vores kollegaer i fiskeriet i de øvrige EU-lande.

Samtidig er vi aktive i Det Rådgivende Råd for Nordsøen (NSAC), Det Rådgivende Råd for Østersøen (BSAC), EAPO (The European Association of Fish Producers Organisations) og EBFA (The European Bottom Fisheries Alliance).

DFPO blev i 2024 igen medlem af Europêche – et medlemskab, som jeg har store forventninger til, og som jeg er sikker på vil øge vores muligheder for at sætte synlige fingeraftryk på beslutningerne i Bruxelles.

Formålet med vores EU-arbejde er at sikre danske fiskere de bedst mulige rammevilkår og, sammen med vores kolleger i de andre EU-lande, at fastholde retten til at være et erhverv – fiskerierhvervets "license to operate".

Vi skal kunne forvente, at der i EU-arbejdet tages hensyn til dansk fiskeri, når regler og politikker skal udformes. Desværre er det modsatte ofte tilfældet.

Danmark er de seneste 10 år alt for ofte blevet kørt over i den fælles fiskeripolitik. Der er brug for, at regeringen og Folketinget styrker Danmarks position og indflydelse på EU-niveau – og det gælder faktisk ikke kun på fiskeriområdet.

Men det skal ske ved at fremhæve og promovere den danske indsats for at fremme et bæredygtigt fiskeri – økonomisk, socialt og miljømæssigt – og derved sikre, at Danmark bliver en rollemodel for andre EU-lande.

Der skal oprustes med flere danske embedsmænd i EU-Kommissionen og Rådet, og Danmark bør gå målrettet efter væsentlige poster med relevans for fiskeriet i EU.

Danmark skal have større indflydelse på udformningen af EU's fælles fiskeripolitik til gavn for det bæredygtige danske fiskeri. Og selv om der er mange gode hensigter med den fælles fiskeripolitik, har vi stadig mange regler og reguleringer, som ikke fungerer.

Regler, som er til gene for fiskeren i hverdagen, uden at de reelt giver et sundere havmiljø eller stærkere fiskebestande.

Det er absurd, at det i dag er sværere at få godkendt brugen af et selektivt fiskeredskab hos EU-Kommissionen, end det er at få miljøtilladelse til at lave råstofindvinding eller bygge en stor havvindmøllepark.

Hvor det tidligere var fiskebestandenes tilstand, som var fokus for mange NGO'ers lobbyarbejde i EU, er det nu i stort omfang fiskeriets påvirkning af havmiljøet, der er i fokus.

Trawlfiskeriet får skylden for mange ulykker i denne verden. Lobbyarbejdet i Bruxelles for at forbyde og minimere trawlfiskeri er massivt, og det bliver ikke ignoreret i EU-Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Det var også grunden til, at vi forrige år sammen med en lang række fiskeriorganisationer fra 14 EU-lande – fra Middelhavet til Østersøen – etablerede EBFA, European Bottom Fisheries Alliance.

Formålet er at have en fælles stemme i trawldiskussionen i Bruxelles – og at bringe saglighed og faglighed ind i debatten om trawlfiskeri. En diskussion, som vi i høj grad også kender herhjemme.

Det er vigtigt, at vi står skulder ved skulder i erhvervet, for presset fra kapitalstærke NGO'er er stort.

Samarbejde er også i Bruxelles vejen frem, hvis man vil have indflydelse. Vi sætter derfor overordentlig stor pris på, når danske medlemmer af Europa-Parlamentet engagerer sig i arbejdet med fiskeripolitikken, og vi har stor gavn af det samarbejde, vi har med Asger Christensen (V) og andre gode danske kræfter i Europa-Parlamentet.

Kystfiskeriet

Fra alle sider bliver der talt meget positivt om kystfiskeriet, og der bliver udtrykt store ønsker om at sikre dette fiskeri.

Det er vi, som Danmarks største kystfiskerforening, meget enige i. Kystfiskeriet er blandt andet med til at skabe liv og aktivitet i fiskerihavnene og sikre plads til rekruttering og nyetablering i dansk fiskeri.

Desværre har kystfiskeriet grundlæggende svært ved at klare sig. Vi ser i disse år, at det kystnære fiskeri overalt i Danmark er presset af manglende fiskerimuligheder. Ikke fordi der mangler kvoter, men fordi fiskene ikke længere findes kystnært i samme omfang som for blot få år siden.

Udledninger fra landbruget, byer og virksomheder som RGS Nordic, Nordic Waste, Cheminova og mange andre presser det kystnære havmiljø – og dermed også fiskeriet, uanset hvilket redskab man fisker med.

Garnfiskeriet, særligt i Østersøen, har det samtidig svært på grund af den manglende vilje til at regulere sæl og skarv. Skarv og sæl udgør en stadig større udfordring og er en direkte konkurrent til fiskeriet – og burde inddrages i den økosystembaserede tilgang, som man ellers mener bør præge fiskeriforvaltningen. Der skal gøres noget effektivt nu. Ellers forsvinder det kystnære fiskeri, som vi alle gerne vil bevare i de indre danske farvande.

Bundgarnsfiskeriet er desuden under massivt pres på grund af EU-Kommissionens tilgang til erhvervsfiskeri efter ål i saltvand. Ålefiskeriet skal tilsyneladende stå til ansvar for blandt andet den manglende beskyttelse af ål i ferskvand fra andre menneskelige aktiviteter end fiskeri. Vi er desværre nået dertil, hvor der også er behov for en ophugningsordning til de danske ålefiskere.

Ydermere har man på et mildt sagt tyndt grundlag valgt at forbyde fiskeriet efter stenbider.

Det er tragisk, at det danske kystfiskeri, som alle ønsker at se udvikle sig, er under det pres, vi ser i dag. Man kan frygte, at det bliver ved de pæne ord, hvis ikke der bliver gjort en reel indsats for at få vendt skuden.

Hvis kystfiskeriet skal have en fremtid i Danmark, er det afgørende, at den nye kystfiskerordning ikke bliver en lille lukket klub, men en ordning, der kommer alle kystfiskere til gode – uanset hvilket redskab de fisker med.

Der skal være plads til at belønne nogle redskabstyper, hvis det er det, man ønsker fra politisk side, men vi skal have en kystfiskerordning, der omfavner hele kystfiskersegmentet – alle fartøjer under 17 meter.

Alle fiskerier og fiskerityper har hver deres berettigelse, og alle er vigtige, hvis vi skal fremtidssikre dansk kystfiskeri. Kystfiskerne er afhængige af hinanden.

Kameraovervågning

50 fiskere i Kattegat har frivilligt takket ja til at lade sig overvåge, så Fiskeristyrelsen kan gennemgå deres fangster og på denne måde kontrollere, at de overholder reglerne.

Det viser med al tydelighed, at frivillighed virker. I stedet for at presse overvågning ned over fiskeriet med tvang er vejen frem at samarbejde med erhvervet. Fiskerne er ansvarlige og har intet at skjule – de vil gerne være med, så længe der er gode incitamenter og ordentlige vilkår.

Danmarks Fiskeriforening har siden 2019, hvor daværende fiskeriminister Mogens Jensen (S) kom hjem fra Bruxelles med en aftale om kameraer i Kattegat, kæmpet for en frivillig ordning.

At være tvunget til at fiske med kamera – som det har været tilfældet de seneste år i Kattegat – oplever fiskerne nemlig som krænkende og ubehageligt. En rapport fra Syddansk Universitet har også fastslået, at det har haft negative konsekvenser for fiskernes psykiske arbejdsmiljø.

På trods af det er det først nu under fiskeriminister Jacob Jensen (V), at det bliver frivilligt, om man vil have kameraovervågning ombord.

Jeg vil gerne rose fiskeriministeren for at turde tage initiativ til en frivillig ordning – trods kritik fra flere grønne organisationer og venstrefløjspartier.

Frivillige aftaler får ofte skældud for ikke at virke, men det gælder absolut ikke i fiskeriet. Det kan ingen være i tvivl om nu.

Østersøen

I 2024 blev der landet konsumfisk fra Østersøen for kun 39 millioner kroner.

Til sammenligning blev der i 2016 landet konsumfisk fra Østersøen for mere end 200 millioner, og går vi tilbage til før årtusindskiftet, var Østersøen i mange år det vigtigste farvand for det danske torskefiskeri. Op gennem 00'erne var det stadig her, vi havde de største kvoter på torsk.

Desværre er det historie. Faktum er, at der i alt for mange år har manglet en reel politisk vilje i Danmark, i EU og omkring Østersøen til at sikre et sundt havmiljø, sunde fiskebestande og et sundt erhvervsfiskeri. Nogle vil straks påstå, at det er fiskeriet, der er årsagen til denne udvikling.

Til det vil jeg blot sige – sludder. I 2011 lød det fra forskere, at torsken i den østlige del af Østersøen var et absolut godt eksempel på et velreguleret fiskeri, og det var et af de første fiskerier, vi i DFPO fik MSC-certificeret.

Fiskeriet har nu i mange år været presset af en fejlslagen fiskeriforvaltning med reducerede kvoter, tekniske regler og lukkeperioder, som har gjort det umuligt at udnytte de danske kvoter.

Hvis man dertil lægger, at havmiljøet er under stort pres fra næringsstoffer som kvælstof og fosfor samt sæler og skarv, er det ikke uden grund, at der ikke er meget fiskeri tilbage i Østersøen. Desværre.

Helt tilbage i juni 2019 stoppede EU fiskeriet efter østtorsk, men der skulle gå tre år, før vi langt om længe i 2022 fik en ophugningsordning for Østersøen på plads. Der blev i alt fundet 50 millioner kroner til ophuggene, der fandt sted i 2023, hvor godt 30 fartøjer blev ophugget.

Som med så meget andet i Østersøen spændte EU-reglerne ben for, hvem der måtte søge, så der er et tilsvarende antal fartøjer, som er klar til at sejle samme vej. Vi presser på for, at der sikres mulighed for endnu en ophugningsrunde i Østersøen – det er vi nødt til, desværre.

Der vil være et begrænset fiskeri i Østersøen i de kommende år. Vi arbejder på at sikre plads til dem, der tror på, at udviklingen i Østersøen vender. Der er hos nogle få fiskere i Øresund, hos nogle NGO'er og på venstrefløjen på Christiansborg en fortælling om, at hvis man blot forbyder fiskeri med trawl i Bælthavet, så bliver alle problemer i hele Østersøen løst. Fiskerne vil få højere kvoter og højere priser.

Det er der desværre intet, der tyder på, er rigtigt.

Derfor bør der naturligvis også fremadrettet være plads til et trawlfiskeri i Østersøen. Der er for eksempel i dag gode muligheder for et rødspættefiskeri i Østersøen, som dog udfordres af hensyn til torsken.

Trawlfiskeriet holder liv i de små lokale havne – hvad angår logistik, servicefag og de faciliteter, der kræves for at opretholde et aktivt erhvervsfiskeri. Vi skal naturligvis fortsætte med at udvikle trawlfiskeriet og fiskeriet generelt. Men hvis man bare river tæppet væk under trawlfiskeriet, så river man også tæppet væk under erhvervsfiskeriet i Østersøen.

Havmiljøet og den grønne trepart

Det er en stor sejr for havmiljøet, at regeringen er lykkedes med at lande en trepartsaftale, der indeholder massive investeringer i at nedbringe landbrugets udledninger af kvælstof.

Det er en aftale, som på sigt vil komme til at give flere fisk i havet. Det er der slet ingen tvivl om, for udledning af kvælstof er den altoverskyggende presfaktor i de kystnære farvande.

Det vil jeg gerne takke regeringen og de øvrige parter i aftalen for.

Samarbejde med DTU Aqua og andre universiteter

DTU Aqua er internationalt anerkendt for sit arbejde.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at vi i dansk fiskeri har en medvirkende rolle – for vi har været og er med til at udvikle DTU Aqua gennem vores fiskerforsker dialog og samarbejde på alle områder.

Fx omkring indsamling af data, arbejde med udvikling af forvaltningsmodeller og projekter om redskabsudvikling.

Det betyder ikke, at vi er enige om alt, men dialogen er med til at udvikle både dansk fiskeri og DTU Aqua. Vores samarbejde er også med til at sikre værdifulde input til arbejdet i ICES.

DTU Aquas internationale anerkendelse kommer også dansk fiskeri til gode. Når DTU Aqua producerer rådgivning af høj kvalitet i forhold til dataindsamling, bestandsvurdering og redskabsselektivitet, så gavner det erhvervet. Der skabes tillid til dansk fiskeri.

Vores samarbejde er efter internationale forhold ganske unikt. Der er mange steder i verden, hvor samarbejde mellem universiteter og fiskeriet er begrænset. Sådan bør det ikke være.

Vores samarbejde med DTU Aqua er båret af et ønske om saglighed og faglighed i vores arbejde.

Desværre ser vi herhjemme, at NGO'er, politikere på venstrefløjen og medarbejdere på andre universiteter forholder sig kritisk til, at vi samarbejder og har dialog. De antyder, at fiskerierhvervet styrer DTU Aquas arbejde.

Det er jo absurd – og det er jo tankevækkende, at man mener, at vi ikke må tale sammen. Jeg håber ikke, at det er fordi, man ikke bryder sig om saglighed og faglighed, for det kunne man godt få en mistanke om!

Vi vil naturligvis gerne fortsætte samarbejdet med DTU Aqua – og andre universiteter i øvrigt – til gavn for dansk fiskeri. For samarbejde og dialog er vejen frem.

Fiskerikontrollen

Vi vil også gerne have et positivt samarbejde med Landbrugs- og Fiskeristyrelsen. Styrelsens arbejde er vigtigt for dansk fiskeri – og er på godt og ondt en nødvendighed for, at fiskeriet kan fungere.

Vi har grundlæggende behov for, at styrelsen sikrer tillid til og troværdighed omkring dansk fiskeri. Vi har brug for, at styrelsen servicerer fiskeriet og sikrer, at vi har EU's bedste systemer til elektronisk logbogsføring, digital indberetning af landingserklæringer og transmission af data i øvrigt.

Regler skal overholdes og håndhæves. Det vil jeg gerne slå fast. Men der er flere måder at håndhæve reglerne på! Her er fiskernes klare oplevelse, at der er et stort fokus på at sanktionere og straffe - fremfor at vejlede og finde løsninger på de problemstillinger, som et stadigt mere kompliceret regelsæt skaber for fiskerne og for fiskerikontrollen.

Tak

Jeg vil traditionen tro gerne runde min beretning af med at takke vores samarbejdspartnere for indsatsen i det forgangne år. Tak til fødevareminister Jacob Jensen for et konstruktivt samarbejde.

En særlig tak skal også gå til de politikere, som tager fiskeriets udfordringer alvorligt – hvad enten det er i EU, i Folketinget eller lokalt.

Tak til embedsmændene i Fiskeriministeriet og Fiskeristyrelsen, ministerier og styrelser i øvrigt.

Tak til de NGO'ere, Tænketanken Hav og Tænketanken Frej for med- og modspil.

Tak til kollegaerne i fiskerisektoren for et positivt samarbejde, bl.a. gennem Fiskebranchen. En særlig tak til kollegaerne i DPPO for bl.a. vores EU-samarbejde i Bruxelles.

Tak til DFPO's lokalforeninger og de danske fiskere – vores medlemmer - for den fælles indsats året igennem. Tak til unge og gamle, som søger mod fiskeriet. Tak til de fartøjer, som tager lærlinge ombord og er med til at løfte vores fælles ansvar, og tak til North Sea College i Thyborøn og Martec i Skagen for indsatsen for at dygtiggøre dansk fiskeri. Tak til mine kolleger i DFPO's bestyrelse for den store fælles indsats for dansk fiskeri.

En særlig tak skal gå til Kim Kær Hansen og Per Skødt Hansen, som efter mange års virke har valgt at trække sig fra bestyrelsen.

Og en stor tak til DFPO's ansatte i Taulov, København og Bruxelles for en fantastisk og loyal indsats til gavn for fællesskabet i dansk fiskeri. Vi har et team, som mine kollegaer rundt omkring i Europa misunder og faktisk gennem vores internationale engagement nyder godt af.

Alle danske fiskere er ambassadører for en traditionsrig fiskerkultur i Danmark.

Fiskeri sikrer forsyninger af fødevarer – sunde og klimavenlige fødevarer - og er en del af løsningen på de udfordringer, vi i verden står overfor. Gennem vores handlinger, samarbejde og dialog vil vi være et erhverv i balance.

Vi er Danskernes Fiskere.

Danskernes Fiskere – fællesskabet i dansk fiskeri

Vi er Danmarks Fiskeriforening PO
Vi repræsenterer de danske fiskere og samarbejder med 28 lokale fiskeriforeninger.

DANMARKS FISKERIFORENING
PRODUCENT ORGANISATION

hovedkontor
TAULOV
Nordensvej 3,
Taulov 7000 Fredericia
Tlf. 70 10 40 40
Fax 75 45 19 28

sekretariat
KØBENHAVN
Rådhuspladsen 16, 4.
1550 København V
Tlf. 70 10 40 40
Fax 33 32 32 38

eu-kontor
BRUXELLES
Dansk Fiskeri i Bruxelles
Rue du Luxembourg 47-51
1050 Bruxelles, Belgien
Tlf. +45 40 15 47 25

Medfinansieret af Den Europæiske Union